

ogsaa hørt Folk slaa paa, at han skulde være udeluftet, fordi han var en ethist Mand, ligesom f. Ex. en fattig Mand var udeluftet, saaledes at han var fattig i ethist Henseende. Men det er Noget, jeg aldrig har hørt Tale om før ved det sidste Valg, og jeg vil haabe, at det maa komme i Løve igjen og komme godt i Løve, saa at, som man siger, naar Enden er god, er Alting godt. Seg haaber, at man skal komme saaledes bort fra det, at vi her i Landet blive fri for den forfærdelige Misbrug, der drives med Eden.

Winther: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har betegnet mig som en Meningsfælle af den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) i disse religiøse Sager. Det er mig aldeles ubekendt, af hvad Grund det kan være; thi jeg tror ikke, at jeg er synderlig enig med det ærede Medlem, hverken i hans Udtalelser angaaende det, der er foregaaet i den franske Revolution, eller i det Gele taget i hans Udtalelse om denne Sag. Jeg har aldrig diskutert den Slags Sager med det ærede Medlem, saa jeg veed ikke, hvorfra det ærede Medlem fra Kolding (Berg) kommer til den Anskuelse, at jeg er en Meningsfælle af det ærede Medlem fra Aalborg Amts 1ste Valgkreds. Der- som det er hans Mening, at jeg er hans Meningsfælle deri, at vi tro, at denne Sag maaste er greben noget forkert an fra Først af, kan jeg give det ærede Medlem Ret, men videre veed jeg ikke, at jeg er enig med det ærede Medlem (Berg: Og videre gransker jeg heller ikke). Naa! Jeg har forresten ikke Noget imod at være Meningsfælle med det ærede Medlem; men da jeg ikke veed, at jeg er det, vil jeg heller ikke indrømme det ved min Laushed. Det ærede Medlem gjorde ogsaa en Bemærkning om noget Selvomdfigende, som der havde været i mine Udtalelser under denne Sags tidligere Behandling, navnlig forsaavidt som jeg havde sagt, at en af de Grunde, hvorfor jeg stemte imod Forslaget, som var for, og som blev omtalt i Formiddags, var den, at jeg ansaa det for urigtigt at udøve en Kritik over Formandens Formands handlinger, idet jeg mente, at hvis man var misforstodt dermed, maatte man vælge en anden Formand. Det ærede Medlem vilde da bevise mig af Forretningsordenen, at jeg var i Selvomdfigelse og ikke kjendte Forretningsordenen, og han fremhævede som Exempel paa, hvorledes vi kunde kritisere Formanden, at man havde Ret til, naar Formanden havde fastsat en

vis Dagsorden, at gjøre Forslag til Forandring deri, saaledes som det er bestemt i § 33, tror jeg det er; men Formandens Myndighed her i Thinget er jo bestemt og begrændset ved Forretningsordenen. Naar der i Forretningsordenen gives Medlemmerne en særlig Rettighed til at træde aktiøst op i et bestemt Forhold, saa kan Udøvelsen deraf aldrig falde ind under det, jeg kalder Kritik over Formandens Formands handlinger, thi det er en berettiget Udøvelse af Medlemmernes Rettigheder ligeoverfor et Punkt, hvor Formanden og de kunne have en forffjellig Villie; men det er ingen Kritik over hans Formandsvirksomhed. Det er det gamle Ord, at Villien gaar frem for Grundene. Vi ville nu det, og Formanden vil noget Andet; det kan maaste ogsaa stille sig saaledes under de givne Forhold, at, da Formanden fastsatte Dagsordenen, antog han, at det burde ske, men vi Andre kunne jo i en kort Mellemtid være komne til en Betragtning, som gjør, at vi anse noget Andet for hensigtsmæssigt; men fordi vi benytte, hvad Forretningsordenen giver os Ret til, er det ikke nogen Dabel eller Kritik over Formandens Forretningsførelse. Jeg kan altsaa slet ikke lade denne Paamindelse om, at jeg ikke skulde kjende Forretningsordningen, gjælde. — Dernæst gjorde det ærede Medlem en anden Bemærkning om, hvilken Inkonsekvens jeg var i ved her at omtale denne Indblanding af det Personlige, hentes fra en tidligere Forhandling, og jeg beklagede, at det ærede Medlem havde blandet det ind paany, men saa sagde han, at dengang vi affare Ordet under det tidligere Forslags Forhandling, saa berøvede vi ham Veligheden til at faae denne Sag sørt videre. Jeg sagde i Formiddags, at jeg vidste jo, at denne Sag senere vilde komme til at ligge for, og da vilde der være Velighed til at komme med yderligere Ytringer angaaende Sagen selv. Det er det, jeg har ytret i Formiddags. Skulde jeg have udtalt mig noget mindre klart, skal jeg ikke tage det ærede Medlem det ilde op, at han har opfattet mig anderledes; men det var min Mening, at det var der Anledning til, og det kunde ske uden at drage det Personlige frem paany. Jeg kan altsaa slet ikke se, at der er noget Inkonsekvent i, at jeg lod mig bestemme af den Tanke, at denne Sag kommer med Hensyn til dens Indhold for igjen paany, og saa behøve vi ikke at tvære det længere ud, og vi behøve i hvert Fald ikke at behandle denne Sag i sin Almindelighed i Forbindelse med et Dabelsvotum over Formanden. Det var det, jeg sagde, og nu siger jeg idag: Bland blot ikke det